

Bendt Bendtsen (KF):

Jeg har erfaret i den tid, jeg har været i dette hus, at det er et meget teoretisk hus, og derfor er det godt en gang imellem at sætte lidt eksempler på. Enhedslisten skriver i beslutningsforslaget:

»Når der er uenighed om en afskedigelses saglighed, skal der være mulighed for retslig behandling af spørgsmålet med opsættende virkning eller for genansættelse, samt for at der ydes en rimelig erstatning.«

Man skriver også, at hvis afskedigelsen er reelt begrundet, skal der sikres et rimeligt opsigelsesvarsel – det er der ikke noget at sige til – og så skal der fastsættes regler om fratrædelsesgodtgørelse.

Jeg vil gerne vende tilbage til eksemplet med den lille virksomhed: Hvis en mindre virksomhed får mulighed for at få en ordre, som måske kan beskæftige 5-10 lønmodtagere gennem nogle måneder, tror jeg, at såfremt forslaget var blevet omsat til lov, ville en arbejdsgiver tænke sig om flere gange, inden han tog den ordre ind og ud over de ansatte, han allerede har i virksomheden, skulle beskæftige 5-10 mand mere i 5-6 måneder. Der er jo ingen garanti for, at der senere kommer en ny ordre, så han kan garantere de mennesker fortsat beskæftigelse i virksomheden.

Jeg tror, at forslaget sparker baglæns, og at det i den sidste ende kommer til at betyde, at en sådan virksomhed ikke vil foretage ansættelse af flere medarbejdere, fordi man ikke gider have det bøvl. Problemet, når vi taler iværksætterkultur her i kongeriget, er netop, at den lille arbejdsgiver gider ikke have alt det bøvl, og derfor kan Enhedslistens forslag have en meget rimelig og reel begrundelse, når der er tale om tryghed i ansættelsen. Men ude i den virkelige verden virker det ikke.

Jette Gottlieb (EL):

Jamen det er jo en ren fortegning af det, diskussionen handler om. Der er ikke nogen problemer med at fyre folk – det er nu engang livets gang – men der er problemer med, at man kan gøre det på et usagligt grundlag, og jeg vil da godt høre, om man vil argumentere for, at der stadig skal være mulighed for usaglige fyringer. Hvis der er tale om saglige fyringer, snakker man om det og finder ud af, om der kan findes en løsning, og det synes jeg må være i alles interesse.

(Kort bemærkning).

Peder Sass (S):

Når hr. Bendt Bendtsen taler om lønmodtagere i virksomheder, taler hr. Bendt Bendtsen primært om lønmodtagere på korttidsansættelse. Men i virksomhederne er der også ansat funktionærer, og det vil sige, at her er der altså tale om en forskelsbehandling mellem to lønmodtagergrupper, som er ansat i samme virksomhed.

Jeg har gjort det, at jeg gik i biblioteket på et tidspunkt her i formiddag for at se, hvornår vi egentlig vedtog den første funktionærlov. Så vidt jeg husker, var det i 1938. Det var Christmas Møller, der dengang udformede loven, og jeg skal ikke gå i dybden med hensyn til De Konservatives baggrund for at gøre det – bortset fra at jeg mener at kunne erindre, at den var et forsøg på at motivere lønmodtagerne til ikke at organisere sig. Senere blev loven heldigvis revideret i 1948, hvor Socialdemokraterne var med til at revidere den, og da fik den et andet indhold, som gik mere i bredden med hensyn til at skabe beskyttelsesvilkår på en lang række områder.

Men siden 1938 og helt frem til i dag har vi endnu ikke fået en lovgivning, som i større udstrækning tager hensyn til at behandle lønmodtagerne mere ensartet, og derfor synes jeg, det var flot, at hr. Poul Nødgaard var inde på, at det netop er på tide, at vi begynder at stille lønmodtagerne mere lige på arbejdsmarkedet.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Nu har SF's ordfører forladt salen, men han sagde, at det skal være dyrt at komme af med folk.

Jeg kan i hvert fald huske, at i går måtte en mindre håndværksmester bekendtgøre, at vintervejret koster ham 300.000 kr. for G-dage m.v., så selvfølgelig er det også dyrt at komme af med folk nu om dage. Men jeg mener ikke, at Enhedslisten kan modbevise de eksempler, der betyder, at hvis en mindre virksomhed prøver at ekspandere, vil det betyde i den sidste ende, at den rent faktisk vil sige nej til nye ordrer og nej til merbeskæftigelse, og det kan da ikke være det, Enhedslisten ønsker.

Nu står Enhedslisten og siger, at hvis der er en reel begrundelse, er der ingen problemer. Men så må jeg altså gå tilbage til forslaget, hvor der står, at hvis der er uenighed om en afskedigelses saglighed, skal der være mulighed for retslig behandling af spørgsmålet med opsættende virkning. Betyder det ikke, at hvis det er